

MATRUSHKA

comedie romantică neagră

piesă în două acte

de **Tuncer Cücenoglu**

cucenoglutuncer@gmail.com

tcucenoglu@hotmail.com

<http://www.tuncercucenoglu.com/>

traducerea : **Patricia & Adrian Cigleanean**

personaje

FEMEIA – În jur de 30 de ani, frumoasă, îndărătnică

BĂRBATUL – În jur de 45 de ani, prezentabil, scriitor

VOCEA 1 – vocea vărului BĂRBATULUI

VOCEA 2 – vocea soției BĂRBATULUI

timpul acțiunii : Prezent

locul acțiunii : Istanbul (sau orice alt mare oras cu ieșire la mare)

decorul : O masuță în centrul scenei...cu o scrumieră pe ea... două

scaune...casetofon...perne turcești pe podea....câte un telefon de

fiecare parte a scenei

Actul I

BARBATUL: (*încet*) Noroc!

FEMEIA: (*furioasă*) Mai îndrăznești?!

BĂRBATUL: Dar ce s-a întâmplat?!

FEMEIA: Ce s-a-ntâmplat?!

BĂRBATUL: Seara începuse atât de bine...Cină pe malul mării, lumânari...Acum, după ce te-ai întors de la baie... Care-i problema?

FEMEIA: Nu știi?

BĂRBATUL: Ce să știu?

FEMEIA: Ești atât de prefăcut!

BĂRBATUL: Despre ce vorbești?

FEMEIA: Nu m-am dus la baie!

BĂRBATUL: Atunci unde te-ai dus?

FEMEIA: Aseară te-a vizitat fiică-ta...?!

BĂRBATUL: Da...

FEMEIA:De aia nu ne-am putut vedea ?

BĂRBATUL: N-ai spus tu că ești de acord? Nu așa ne-am înțeles de la-nceput?

N-ai spus tu că n-o să fii niciodată geloasă pe fiică-mea?

FEMEIA: N-am fost niciodata geloasă pe fiică-ta!

BĂRBATUL: Păi atunci?!

FEMEIA: Fiică-ta n-a trecut pe la tine aseară! Mi-ai spus că a trecut doar ca să nu trezești bănuiele.. Am sunat-o în seara asta pe sora ta, pretinzînd ca sunt o prietenă a fetei tale...

BĂRBATUL: Ai dreptate, n-a fost. Vine mâine. Și care-i problema?

FEMEIA: Când te-am sunat aseară, n-ai spus că era la tine?

BĂRBATUL: N-am avut încotro. N-aveam bani să vin să te văd.

FEMEIA: Iar minți. Erai cu altă femeie! Am auzit zgomotul farfuriilor. Eu am crezut că e fiică-ta, care spală vasele... M-ai luat de proastă... Am auzit-o cum râdea!

BĂRBATUL: Mă uitam la televizor și o femeie spăla vasele... Era la televizor.

FEMEIA: Și de-aia chicotea ca o nebuna?

BĂRBATUL: Iubitul ei o aștepta dezbrăcat în pat. Îi tot spunea să vină mai repede; ea ce era să facă?!

FEMEIA: Cine știe ce fel de lucruri îi tot spuneai acolo.

BĂRBATUL: Ți-am spus că era femeia de la...

FEMEIA: Acum ies la iveală toate minciunile tale. Măcar recunoaște!

BĂRBATUL: E ridicol. Te porți ca un copil.

FEMEIA: Aseară n -am putut să adorm. La 3 am sărit din pat. Mi-am dat seama că chicotelile nu erau ale fiicei tale. Te-am sunat din nou. Nici un răspuns. Cine știe cât de adânc dormeai în brațele târfei ăleia? Simțeam că-nebunesc. M-am uitat pe fereastră. Nu era nici un taxi. Eram în stare să intru peste voi în casă și să vă omor pe amândoi! Si apoi să-mi petrec toata viata în închisoare.

BĂRBATUL: Bine că nu era nici unul.

FEMEIA: Nici un ce?

BĂRBATUL: Nici un taxi. *Ce ți-e și cu furia asta!. Tipic Peștilor. Mă întreb dacă Othello nu era și el Pește/.*

(BĂRBATUL se apropie încet de FEMEIE. FEMEIA se trage inapoi furioasă)

FEMEIA: Ia-ți mâinile astea murdare de pe mine! **Sunt mâini care au atins o altă femeie/.**

BĂRBATUL: Potolește-te!

FEMEIA: N-am de gând să mă potolesc, ticălosule!!

BĂRBATUL: Nu mai striga.

FEMEIA: Ba am să strig.

BĂRBATUL: Nu suntem la noi acasă.

FEMEIA: Vreau să audă toată lumea.

BĂRBATUL: Vrei fotografiile noastre pe prima pagină a ziarului de mâine?... "Scenarist celebru și tânăra lui amantă surprinși în plin scandal". Cu poze imense. Și comentariul:

“Căsătoritul scriitor și iubita sa încercând să-și ascundă fețele”... Vrei să ajungi pe prima pagină a revistelor de scandal?

(FEMEIA încearcă să țipe, BĂRBATUL o pălmuește)

FEMEIA: *(șocată)* M-ai lovit! **M-a lovit!** *(Îl pălmuește înapoi)*

BĂRBATUL: Ridicol!

FEMEIA: Unde am ajuns după numai șapte luni! Și e numai vina ta! Minciunile tale! Fățarnicia ta!

BĂRBATUL: Dar ce, numai eu sunt fățarnic?

FEMEIA: Eu am fost cinstită cu tine de la bun început!

BĂRBATUL: Serios? Hai să punem o dată pentru totdeauna chestia asta la punct. Vrei să jucăm propria noastră NOAPTE ALBA A REMEMORARII ?!

FEMEIA: Bine...joc !

BĂRBATUL: *Mă bucur c-am venit la teatru. Nimic nu e întâmplător. Aha!!!- Arată bine... Preferă să stea în picioare... are dreptate, dacă ar fi stat jos nu i-aș fi văzut picioarele. Frumoase picioare...*

FEMEIA: **Figura îmi e cunoscută...Cine o fi? Poate...se uita la mine doar din întâmplare.**

BĂRBATUL *Se face că nu mă vede. Dar e interesată, e clar. Mă voi preface și eu că n-o văd. E o femeie atrăgătoare.*

FEMEIA: **De unde-l știi pe tipul ăsta? Din ziare? Sau poate de la televizor? Cu siguranță l-am mai văzut undeva.**

BĂRBATUL: *Ar fi bine să nu mă port ca și cum aș vrea să-i intru în pat. Trebuie să arăt puțină inocență.*

FEMEIA: **Arată bine. Chiar foarte bine.Si nu se uită la mine ca la o pradă .**

BĂRBATUL: *Să nu mă uit la ea ca un animal de pradă.*

FEMEIA: **Nici măcar nu-și vopsește părul. Iata un bărbat adevărat care știe să se respecte..**

BĂRBATUL: *Trebuie să-i vorbesc.*

-Gong-

BĂRBATUL: Ce sunet neobșnuit!

FEMEIA:Ce-i așa de neobșnuit?

BĂRBATUL: Sunetul. Aș minți dac-aș spune că nu mi-a sărit inima din loc. Și ție?!

FEMEIA: Nu chiar. Deși...

BĂRBATUL: N-aș vrea să mă înțelegi greșit...

FEMEIA: Spune...

BĂRBATUL: Ne-am mai întâlnit cumva?

FEMEIA: Exact la asta mă gândeam și eu. Poate cu mult timp în urmă...

BĂRBATUL: Am aceeași senzație. Nu mă miră. Simt că amândoi degajăm același tip de energie... electrică.

FEMEIA: Asta înseamnă că sunt un fel de sursă... electrică, nu? Nu-mi place „electricitatea”, ...
Descoperirea electricității a risipit tot farmecul. Gândește-te, de pildă, la lumânări...

BĂRBATUL: În cazul ăsta îmi retrag afirmația.

(Se studiază unul pe celălalt, zâmbesc și privesc în jos)

BĂRBATUL: *Nu prea știu ce să mai zic.*

FEMEIA: ***Nu-mi plac pauzele în conversație, poate ar fi trebuit să-mi placă electricitatea.***

BĂRBATUL: *Trebuie să fac ceva să rup tăcerea asta.*

FEMEIA: ***Știu că ar vrea să spună ceva, dar n-o să zică nimic. Poate că...așteptă să vorbesc eu prima.***

-Gong-

BĂRBATUL: De data asta nu m-am speriat.

FEMEIA: Te obișnuiești.

BĂRBATUL: Tot nu pot să-mi dau seama unde te-am mai văzut.

FEMEIA: Nici eu.

BĂRBATUL: Am auzit că piesa...e o comedie.

FEMEIA: Așa am auzit și eu. Ți plac comediiile?

BĂRBATUL: Sunt obligat să văd toate genurile.

FEMEIA: Ești cumva critic?

BĂRBATUL: Nu.

FEMEIA: Lasă-mă să ghicesc!... Esti scriitor!

BĂRBATUL: Îți plac filmele și piesele de teatru?

FEMEIA: Sunt lucrurile care-mi plac cel mai mult!

(Bărbatul scoate o carte pe care i-o întinde FEMEII)

FEMEIA: *(citește titlul)* "Eu Cred în Zorii Zilei de Mâine"

BĂRBATUL: Ai văzut filmul?

FEMEIA: Cum să nu? A câștigat șase premii anul trecut. L-am văzut într-un cinematograful tocmai în cealaltă parte a orașului.

BĂRBATUL: *lata un adevărat cinefil. Merge pâna în cealaltă parte a orașului doar ca să vada un film.*

FEMEIA: **De fapt dragostea mea e Teatrul. Dar locuiesc în cealaltă parte a orașului.** Însă nu înțeleg ce legătură ai tu cu filmul. *(întoarce cartea)* A ,ești scenarist!... Ai scris scenariul câtorva dintre filmele mele preferate. "Soarele Răsare și Mâine", "Mână de la Mână"- pe asta nu l-am văzut.

BĂRBATUL: *(oftează)* A fost filmat dar n-a fost lansat. A fost interzis.

FEMEIA: Sunt sigură că îl voi vedea într-o zi.

BĂRBATUL: N-ai cum. Studioul l-a casat. Au distrus chiar și copiile. M-aș bucura dacă mi-ai permite să-ți scriu o dedicație.

FEMEIA: Nu, mulțumesc. Prefer să o cumpăr dintr-o librărie.

BĂRBATUL: Nu poți găsi nici o carte de-a mea în librării.

FEMEIA: Cred că trăiești un sentiment extraordinar – să ți se vândă toate cărțile.

BĂRBATUL: Nu e vorba de asta. De teamă, editorul a retras toate cărțile mele de pe piață.

Au băgat frica în el.

FEMEIA: Nu trebuia să se lase. Un editor n-ar trebui să se teamă cu nici un preț.

BĂRBATUL: Asta i-am spus și eu "Niciodată să nu lași frica să te doboare!"

FEMEIA: Așa e. Dacă unele dintre cele mai controversate idei nu ar fi fost publicate, n-am mai fi ieșit niciodată din Evul Mediu.

BĂRBATUL: Exact asta i-am spus și eu. Dar el nu gândește ca tine... sau ca mine! Chiar dacă ar fi vândut toate cărțile mele, n-ar fi putut acoperi deficitul produs de amenzile pe care le-ar fi primit... Nu mi-ai spus cum te cheamă!

FEMEIA: *(Scoate o carte de vizită)* Poftim!

BĂRBATUL: *(la cartea de vizită)* Mulțumesc. *(Scrive cu grijă câteva cuvinte și apoi își semnează)*

FEMEIA: *(acceptă, apoi citește ca și cum ar fi foarte impresionată)* "Mulțumesc loviturii de gong ce ne-a adus împreună. Mi-a făcut mare plăcere să te cunosc. Cu sinceritate..."
(ca și cum ar fi profund impresionată) Îți mulțumesc din inimă.

BĂRBATUL: Pentru puțin. Cartea ta de vizită!

FEMEIA: Te rog, păstrează-o!

BĂRBATUL *(scoțînd și el o carte de vizită)* Atunci, te rog, poftim!

FEMEIA: Mulțumesc. *(citind)* Compania de Prelucrare a Maselor Plastice "Crystal"?!

BĂRBATUL: Faptul că îmi câștig existența și din altceva îmi oferă libertatea de a scrie ce-mi place. Acesta e luxul meu. Scriu ce vreau și sunt interzis. Asta e ironia mea.

FEMEIA: Sună mai mult a tragedie. Dar asta i se potrivește cel mai bine unui scriitor. Melancolia te prinde foarte bine.

BĂRBATUL: Mulțumesc. *(Uitându-se la cartea de vizită)* Aici e trecut doar numărul de telefon de la servicii... Ce loc ai? *(Ea îi întinde biletul)* Avem locuri unul lângă altul.

FEMEIA: Serios? Ca-ntr-un film ...american!

BĂRBATUL: E o coincidență plăcută.

FEMEIA: Sunt de aceeași părere!

(Tăcere.)

BĂRBATUL: *Dumnezeule, ce femeie! Ce noroc! Suntem pur și simplu făcuți unul pentru celălalt. Ca doi porumbei.*

FEMEIA: **Ar fi mai bine să las deoparte comentariile fără sens. N-aș vrea să creadă despre mine că sunt vreo coșofană.**

(FEMEIA își scoate un pantof. BĂRBATUL observă)

BĂRBATUL: *Nu știe că sunt pasionat de picioare. Oh, Doamne, uite ce... degete are!*

FEMEIA: **Sunt prea vulgară?!... Nu trebuia să-mi scot pantofii în fața lui. Cum de-am putut să fiu atât de proastă? În fața unui bărbat pe care-l întâlnesc pentru prima dată!** *(Către BĂRBAT)* Ah, îmi cer scuze dar mă doare piciorul.

BĂRBATUL: Pantofii noi fac răni întotdeauna.

FEMEIA: Cum de-ai știut că sunt noi?

BĂRBATUL: Se vede destul de bine că sunt noi. Nu te jena. Te rog, scoate-l și pe celălalt. Oricând poți să-ți scoți pantofii cu mine de față.

FEMEIA: Ți mulțumesc foarte mult.

(GONG... Luminile se sting se reaprind. BĂRBATUL și FEMEIA aplaudă)

FEMEIA: Mi-a plăcut foarte mult. Ție?!

BĂRBATUL: Cel puțin, câteva lucruri sunt indiscutabil bune. Trebuie să apreciem și albinele care nu fac miere.

FEMEIA: Dar ai aplaudat.

BĂRBATUL: Stăteam în primul rând. Actorii așteptau încurajări de la noi. Pot să te conduc acasă?

FEMEIA: Locuiesc destul de departe.

BĂRBATUL: Nici o problemă, sunt cu mașina.

FEMEIA: M-aș bucura dacă m-ai duce până debarcader. **Ar fi trebuit să-mi dau seama de la bun început ce fel de bărbat e. Ascundea totul, dar și eu eram oarbă și surdă. Vedeam ceea ce vroiam să văd, în timp ce el mințea. Nici măcar nu mi-a spus că era însurat. Nu mi-a spus că are o fată.**

BĂRBATUL: *Adică ar fi trebuit să-i spun că sunt căsătorit și am o fată chiar de la prima întâlnire? Cum aș fi putut să-i spun asta unei femei care mă interesa? Dar nu i-am spus nici că sunt burlac. N-am dreptate?.* (FEMEII) Când ai ajuns acasă știai că sunt însurat.

FEMEIA: De unde să fi știut?! Ce sunt eu, clarvăzătoare?

BĂRBATUL: Nu ți-am scris o dedicație pe carte?

FEMEIA: Și care-i legătura?

BĂRBATUL: N-ai citit biografia de pe spatele cărții?

FEMEIA: Biografia era făcută din aceleași titluri, care se repetau la nesfârșit... Când te-am întâlnit te pricepeai foarte bine să arunci praf în ochi... « auzi gongul », « uite albinuțele »... m-ai amețit.

BĂRBATUL (*arătînd cartea*) Citește aici! Tare, să te-audă toată lumea.

FEMEIA: "Căsătorit, are o fiică". Și ce?!

BĂRBAT: *Cum altfel ar fi trebuit să-i spun? Ori poate că ar fi fost mult mai normal să mă închid între patru pereți cu o femeie atrăgătoare și să-i depăn povestea vieții mele? O relație între un bărbat și o femeie e o chestiune cît se poate de delicată. Nu verși totul la prima întâlnire.*

FEMEIA: Normal, tot tu ai dreptate, nu?

BĂRBATUL: Bineînțeles că am dreptate. Nu mă poate nimeni convinge că e mai bine să intru cu buldozerul într-o relație de la prima întâlnire. Sunt un om delicat și tot ce ți-am spus a fost de o manieră delicată. Și dacă tu n-ai căscat bine ochii, n-a fost vina mea.

FEMEIA: Am căscat bine ochii, dar n-are nici o importanță. Nu sunteți voi, artiștii, cei care vă tot căsătoriți și divorțați într-una?!

BĂRBATUL: Nu fi așa de dură cu noi, artiștii. Poate că unii dintre noi nu se pricep să îmbine prea armonios dragostea și căsnicia, dar e la fel de posibil ca eu să fiu unul dintre acele rare cazuri care știu să mențină balanța în echilibru... Suficient de limpede, dragă?!

FEMEIA: Nu mă lua pe mine cu "dragă"!... ***După spectacol mi-a spus că singurul motiv pentru care se afla la teatru în seara aia era nevastă-sa, care voia să facă curățenie și nu vroia să-i stea în picioare.*** Singurul lucru de valoare pe care l-am învățat în șapte luni lângă tine e cum să cântărești oamenii – chestie pe care crezi că numai tu ești în stare s-o faci. Te-ai priceput destul de bine să mă cântărești, dar nu te pricepi la fel de bine să-ți ascunzi adevăratul caracter.

BĂRBATUL: Și tu te-ai priceput destul de bine să nu-mi dai numărul de telefon de-acasă!

FEMEIA: M-ai fi crezut în stare să dau numărul de-acasă unui tip « ciudat » pe care-l cunoșteam de doar zece minute?

BĂRBATUL: Crezi că-s un tip « ciudat »?

FEMEIA: În seara aia așa erai... Dar acum știu exact ce fel de tip ești.

BĂRBATUL: Am impresia că jocul ăsta te supără... Putem să ne oprim aici...

FEMEIA: Ba, din contră. Îmi place jocul... Sa continuăm...

BĂRBATUL: Perfect... Unde eram?

FEMEIA: Ziceam că m-aș bucura dacă m-ai putea lăsa la debarcader..

Îți mulțumesc foarte mult.

BĂRBATUL: Nu, eu îți mulțumesc. Întâlnirea cu tine a fost un vis. Îmi vine greu să-mi iau rămas bun. Aș putea... să te conduc acasă.

FEMEIA: Dar locuim foarte departe unul de altul. Unde stai?

BĂRBATUL:... În apropiere.

FEMEIA: Nu-i adevărat!... N-aș vrea să te deranjezi atât.

BĂRBATUL: Bine, o voi face în una din ocaziile viitoare.

FEMEIA: Sper.

BĂRBATUL: Numai noi putem decide asta. Nu mai suntem copii. *(se uită pe furiș la ceas)*

FEMEIA: Asta cam așa e. *(supărată)* **S-a uitat la ceas! Și eu care am crezut că e doar un mod politicos de a mă atenționa să nu pierd vaporul.** Scuză-mă dar n-aș vrea să pierd bacul!

BĂRBATUL: Bine. *(îi ia mâna și o ține între ale sale)* Aș vrea să ne vedem cât mai curând cu putință.

FEMEIA: De acord.

BĂRBATUL: *A urcat pe vas. Rămăsesem singur pe mal ca un copac. S-a uitat la mine și mi-a făcut din nou cu mâna. Când am auzit sirena am simțit că se rupe ceva în mine. Tocmai întâlнисem femeia pe care o așteptam de o viață iar acum priveam cum se îndepărtează. Am stat acolo neclintit ca un copac până ce vasul nu s-a mai văzut deloc.*

FEMEIA: ***Imediat ce m-am văzut pe punte am simțit că nu mă mai pot ține pe picioare. Mă privea de pe mal ca un zeu din depărtări. Nu era ca ceilalți bărbați. Gândul că, deși mă dorea, se stăpânea, îmi dădea încredere. Imediat ce nu l-am mai zărit, m-am uitat la fotografia sa de pe copertă. Arăta ca și cum ar fi privit către ceva foarte îndepărtat. Dar îmi plăcea mai mult cum arăta în realitate. Eram atât de fericită că am întâlnit un bărbat ca el.***

BĂRBATUL: Minți. Parcă ne-nțeleseserăm să spunem tot.

FEMEIA: Dar spun tot.

BĂRBATUL: N-ai spus cum mi-ai citit mai întâi biografia și ce ai gândit când ai ajuns la pasajul despre căsătoria mea.

FEMEIA: ***Am fost surprinsă. Și întristată. M-am gândit însă că, fiind artist, aș putea să mă aștept și la alte surprize. De pildă, un divorț...***

BĂRBATUL: *Am mai vorbit despre asta... Să trecem la momentul în care ai ajuns acasă.*

FEMEIA: ***Când am ajuns acasă, tata se uita la televizor, ca de obicei. Iar mama spăla vasele. M-am dus direct în camera mea. Soră-mea și-a dat seama că sunt bucuroasă și m-a luat numaidecât la întrebări, dar am preferat să-i spun că am văzut o piesă bună. Am început imediat să citesc cartea. Am văzut filmul, dar mi-a plăcut mai mult scenariul. În sfârșit întâlнисem bărbatul pe care l-am așteptat o viață întreagă. Mi-am petrecut toată noaptea sfâșiată între sentimente contradictorii. ...Tu?!***

BĂRBATUL: *Mi-am spus că am găsit pe cineva alături de care aș putea clădi o lume pentru doi menită să înfrunte orice obstacol. Aș face bine să nu ratez această șansă. Îmbătrânesc. Inspirația mă părăsește exact în momentul în care am mai mare nevoie de ea. Nu mai există pasiune în viața mea. Relația asta mă va pune pe jar. Trebuie să-i dovedesc că o merit. Trebuie să-i împlinesc toate fanteziile. Trebuie să mă iubească. Trebuie să mă adore. Trebuie să vină când îi spun "vino!", trebuie să plece când îi spun "pleacă!". Nu trebuie să pomenescă de căsătoria mea când*

suntem împreună. Trebuie să mă asculte, să mă înțeleagă, să-mi aline fricile, anxietățile... Întocmai ca o mamă.

FEMEIA: « **Ca o mamă”, ha-ha. Bărbații!...Întotdeauna în căutarea unei femei care să fie ca mama...** Tu ce-ai făcut când ai ajuns acasă?

BĂRBATUL: Am ronțăit ceva și am băut un pahar în timp ce mă pregăteam de culcare. M-am strecurat în pat, foarte fericit, gândindu-mă la tine.

FEMEIA: *Cred că tot mai ascunde ceva...*

BĂRBATUL: Nu ascund nimic... Să trecem la dimineața următoare.

FEMEIA: Bine! Tu la biroul tău și eu la al meu.

(Mimează că sunt la birou. Amândoi stau lângă telefon.)

FEMEIA: N-ar trebui să sun eu... El ar trebui să sune.

BĂRBATUL: *Nu vreau să creadă că urmăresc doar să mă culc cu ea... Mai bine nu sun.*

FEMEIA: O să sune... M-a plăcut... Trebuie să aștept să sune el.

BĂRBATUL: *A citit scenariul... L-ai citit, nu?*

FEMEIA: De câteva ori.

BĂRBATUL: Atunci tu ar trebui să suni. Haide, sună-mă!

FEMEIA: Dar e bărbat, el trebuie să sune. Nu trebuie să-l sun.

BĂRBATUL: *Așteaptă să sun eu.*

FEMEIA: Haide, sună!

BĂRBATUL: *Trebuie să plec... Dar dacă sună?... Mai bine mai aștept puțin. Dacă sună, îi spun că mi-am uitat revistele și m-am întors după ele.*

FEMEIA: Mai aștept puțin. Dacă sună, îi spun că tocmai ieșeam pe ușă.

BĂRBATUL: *Se pare că n-o să sune astăzi. (pleacă)*

FEMEIA: **Nu mai pot să aștept. (când dă să plece, sună telefonul)**

FEMEIA: *(ridică receptorul) Alo.. eu...Tocmai îmi strângeam.....Dumneavoastră sunteți, domnule? Bine că ați sunat, altfel aș fi rămas închisă înăuntru. Chiar acum ies!... Era portarul.*

BĂRBATUL: *A doua zi...{ duce flori} E aproape amiază... Încă n-a sunat. Va fi...atât de surprinsă. O să-i placă la nebunie. Femeile mușcă la chestii de genul ăsta..*

FEMEIA: **Ce bărbat atent....Exact ceea ce aștepti de la un artist... Cu siguranță va suna astăzi.**

BĂRBATUL: *De ce nu sună? S-o fi speriat când a aflat că sunt însurat? Dacă știe de la bun început, n-o să sufere mai târziu... (Formează) E ocupat... cred că mă sună.*

FEMEIA: **Poate că tocmai mă suna. Mai bine închid.**

BĂRBATUL: *(formează din nou) Și dacă vrea să ne întâlnim? Ce-o să spun acasă? ... Sper totuși că nu e chiar atât de nerăbdătoare.*

FEMEIA: *(sună telefonul.Răspunde) Alo?.....Alo!?*

BĂRBATUL: Dumnezeule...Ea e! *(Închide)*

FEMEIA: El era, cu siguranță! De ce a închis?

(Sună telefonul.BĂRBATUL răspunde)

BĂRBATUL: *(crezînd că vorbește cu FEMEIA) Alo? La telefon..... A,tu ești?... Nu, n-o să întârzii... Imediat ce ședința se termină vin acasă... Fratele tău?... Foi de plăcintă? Două pachete?... Bine, nu uit.... Bine, am să încerc să nu-ntârzii.... Bine. ...Pa!*

FEMEIA: Da sună odată!

BĂRBATUL: *(formează) Alo...*

FEMEIA: Alo...cu cine vorbesc?

BĂRBATUL: În sfârșit te-am prins... Am sunat să te-ntreb dacă ai citit...

FEMEIA: Bineînțeles. Mi-a plăcut foarte mult. Îți mulțumesc pentru floare. Ești foarte drăguț.

BĂRBATUL: Cu plăcere. Am vrut doar să-ți ofer ceva care să-ți amintească din când în când de mine.

FEMEIA: E foarte frumoasă.

BĂRBATUL: Mi-ar place să aflu ce părere ai despre ... scenariu..

FEMEIA: În primul rând vreau să-ți spun că...

BĂRBATUL: Poate am putea să vorbim despre asta ...la un pahar?!

FEMEIA: Ar fi mult mai bine.... Poate chiar diseară!?

BĂRBATUL: *Bine că i-am spus celei de-acasă că ajung după întâlnire. N-aș fi vrut să ratez șansa asta.*

FEMEIA: Alo? Alo? Mai ești acolo?

BĂRBATUL: Alo! Alo? Mă auzi?

FEMEIA: Nu te aud! Alo! Alo?

BĂRBATUL: *Ce mă fac cu foile de plăcintă?*

FEMEIA: Care plăcintă?

BĂRBATUL: Plăcintă? Ăăă, ziceam că... inima mi s-a înmuiat ca o plăcintă...nu e bine să fii prea sensibil.

FEMEIA: Dar așa sunt toți artiștii.

BĂRBATUL: Așa e, fără îndoială! Vin să te iau când termin.

FEMEIA: Perfect.

BĂRBATUL: Petrecem și noi câteva... ore... împreună, ...pe undeva....

FEMEIA: Abia aștept.

BĂRBATUL: Adieu.

FEMEIA: Adieu.

BĂRBATUL: *Lumea era a mea când am întâmpinat-o cu foile de plăcintă în mână. Am mers împreună într-n bar și-am stat de vorbă ... Noroc!*

FEMEIA: Noroc.

BĂRBATUL : E cam aglomerat, nu?

FEMEIA: Da, este.

BĂRBATUL: De asta sugerasem să mergem pe chei, dar nu ai vrut...Ce-ai mai făcut între timp?

FEMEIA: Rutina zilnică: casă- birou, birou-casă... Din când în când televizor... Tu?

BĂRBATUL: La fel. Doar că eu nu mă uit la televizor. Mi se pare că televizorul e doar o cutie idioată ...Te-ai gândit la mine?

FEMEIA: Tot timpul. Nici măcar o clipă nu mi te-am scos din minte. Și tu?

BĂRBATUL: Am tot încercat să nu mă gândesc la tine, dar n-a mers. Ai fost cu mine tot timpul.

FEMEIA: Iată un răspuns potrivit unui artist... ***Dacă vrei să-i fii pe plac unui artist, trebuie să-i gădili puțin bătrânul ego...*** M-a impresionat scenariul foarte mult. L-am citit de trei ori.

BĂRBATUL: De trei ori?

FEMEIA: Da. Am simțit nevoia să înțeleg toate semnificațiile. N-am vrut să pierd nimic.

BĂRBATUL: Mulțumesc.

FEMEIA: Pot să te întreb ceva?

BĂRBATUL: Te rog.

FEMEIA: Dar promiți că n-o să mă-nțelegi greșit?

BĂRBATUL: Promit.

FEMEIA: După spectacol, de ce nu m-ai invitat la un pahar?

BĂRBATUL: Nu-mi place să grăbesc lucrurile. Mai ales o relație... e un lucru atât de serios.

FEMEIA: Mai devreme ziceai că de teamă să nu fii respins. Te-am prins!

BĂRBATUL: Fără îndoială că și ăsta a fost un motiv.

FEMEIA: ***Chiar dacă m-am uitat la el tot timpul, n-a simțit deloc nevoia să-mi explice ce-i cu pachetul pe care-l avea cu el. Normal, doar nu era să spună că l-a trimis nevastă-sa la cumpărături..***

BĂRBATUL: Povestește-mi despre tine!

FEMEIA: La început am lucrat într-un laborator. Anul trecut am deschis un magazin. Micuț...
Colecționez lucruri vechi: suveniruri... lucruri mărunte dar de valoare... antichități...
diverse...Locuiesc cu părinții... Am și o soră. Tocmai...s-a mutat si ea cu noi.

BĂRBATUL: A fost plecată?

FEMEIA: A fost căsătorită. Dar a divorțat.

BĂRBATUL: De ce?

FEMEIA: Nu s-au putut înțelege. Nimeni nu poate trage după el o relație care nu duce nicăieri.

BĂRBATUL: Sper că n-au avut copii.

FEMEIA: Nu, dar n-ar fi contat.

BARBATUL: Ba contează. Mai ales când e implicat un copil. Nu avem dreptul să-i facem pe
ceilalți nefericiți doar ca să ne facem nouă pe plac... Pot să te întreb ceva?

FEMEIA: Desigur.

BĂRBATUL: Ce faci în timpul liber?

FEMEIA: Stau cuibărită în camera mea, cu o carte în brațe și să ascult muzică... Dacă aud de
un film bun sau o piesă de teatru încerc să le văd... Duminica mai ales... Acum trei
ani am fost logodită. ..A durat numai doi ani.

BĂRBATUL: De ce v-ați certat?

FEMEIA: Nu ne-am certat. L-am părăsit. M-a înșelat. **Urăsc minciuna și infidelitatea. Așa sunt întotdeauna bărbații. Odată ce-au pus cearșaful în cap unei femei, nu văd nici o problemă în a pleca după alta.** Închiriasem până și o casă. Cumpărasem deja mobila... Aproape că semnaseam actele... Dar el a preferat să mă înșele... Și a plătit cu vârf și îndesat.

BĂRBATUL: Mai greșește omul. Ai fi putut să-i treci cu vederea o mică ieșire.

FEMEIA: Ar fi trebuit să-i trec cu vederea faptul că mă-nșela?

BĂRBATUL: Nu,nu! *N-am vrut deloc să spun asta!* Bineînțeles că trebuia pedepsit. Sunt într-un tot de acord cu tine.

FEMEIA: **Nu sunt genul care să se lase tratată în felul ăsta.** Cine vrea să fie cu mine, ar face bine să nu mă trateze așa.

BĂRBATUL: Te înțeleg perfect.

FEMEIA: După ce m-am despărțit de el, m-am mai întâlnit cu doi bărbați care n-aveau decât o singură preocupare –să mă aruce mai repede în pat. M-am hotărât să nu mai fiu cu nimeni. Până te-am întâlnit pe tine.

BĂRBATUL: Mulțumesc. Dar de unde poți ști că eu nu vreau să...împart același așternut cu tine.... Ești o femeie atrăgătoare... Ar fi o crimă să te doresc?

FEMEIA: De ce să fie o crimă? Și sexualitatea e un lucru necesar. Dar să-ți verși năduful într-o mașină sau să-ți încerci norocul în stânga și-n dreapta, astea nu sunt lucruri cu care sunt de acord. Nu e stilul meu... Dacă e să se întâmple, se va întâmpla în mod firesc.

BĂRBATUL: *Dumnezeule, iar și-a scos pantofii.*

FEMEIA: **Oare am mers prea departe?** Nu-mi plac bărbații pe care nu-i interesează atât ce-i în capul meu cât ce-i între picioare.

BĂRBATUL: În toate ar trebui să existe un echilibru.

FEMEIA: Fiecare lucru își are timpul și locul său.

BĂRBATUL: Și care crezi că ar fi timpul potrivit? Un an, o lună, o săptămână?

FEMEIA: Nu crezi că un bărbat și o femeie au mai întâi nevoie să se cunoască unul pe celălalt?

BĂRBATUL: Foarte adevărat. Dar nu e sexualitatea un factor foarte eficient în a ajunge să cunoști pe cineva? Oricum, timpul e subiectiv.

FEMEIA: Teoria Relativității!...Albert Einstein.

BĂRBATUL: Bravo... Cu fiecare minut ce trece îmi placi mai mult!

FEMEIA: Și eu aș vrea să te cunosc mai bine!

BĂRBATUL: *Am plătit nota și am plecat. Am urcat în mașină și ne-am îndreptat spre plajă.*

FEMEIA: Ți-ai uitat pachetul cu foi de plăcintă.

BĂRBATUL: *Mi-am luat o săpuneală de la nevastă-mea pentru asta. Sa ne întoarcem pe plajă.*

(FEMEIA își scoate pantofii .BĂRBATUL se așează lângă ea. Arată foarte romantic.)

FEMEIA: Ești fericit?

BĂRBATUL: *Se referă la mariajul meu. Trebuie să mă prefac că nu înțeleg.... Nu știu. Cu siguranță m-ar face fericit să-mi văd lucrările publicate.*

FEMEIA: Nu, vreau să spun în viața de zi cu zi.

BĂRBATUL: Ar fi suficient să te întreb ce cauți aici ...dacă sunt fericit?!

FEMEIA: Dacă nu ești fericit, de ce mai continui? ...Pur și simplu fă ceea ce trebuie să faci ca să fii fericit,

BĂRBATUL: Ușor de zis, greu de făcut... Am o fetiță – asta e problema.

FEMEIA: Câți ani are?

BĂRBATUL: Mmm, douăzeci și doi.

FEMEIA: Ei, nu mai e fetiță... Unde studiază?

BĂRBATUL: Termină facultatea anul acesta... Nici soția mea nu lucrează.

FEMEIA: N-a muncit niciodată?

BĂRBATUL: S-a lăsat anul trecut.

FEMEIA: De ce?

BĂRBATUL: Nu-i plăcea să muncească. A profitat de îmbunătățirea situației noastre materiale și s-a întors la bucătăria ei.

FEMEIA: O să găsească altă slujbă... Ți-ai găsit un motiv să fii nefericit.

BĂRBATUL: Sigur că nu. Pentru că tot vorbim deschis, ar mai fi ceva de spus. Cumnatul meu! e în mafie. Nu trăiește după legile noastre.

FEMEIA: **Și aici a mințit. A transformat un simplu borfaș în Don Corleone.**

BĂRBATUL: Nu mă întrerupe.

FEMEIA: Bine,bine. *(Din nou în situație)* Si? Ce s-ar putea întâmpla?

BĂRBATUL: Cum adică ce s-ar putea întâmpla? Dacă îi părăsesc sora, mă împușcă. Dar hai să...lăsăm asta. *Să vorbim despre noi.* Îmbătrânesc. Simt cum mi-alunec printre

degete. Vreau ca tu să pui capăt senzației ăsteia. Trebuie să oprești asta cât mai curând cu putință. *(Publicului) Calea către inima unei femei este să o faci să creadă că ai nevoie de ajutorul ei. (Observând că e impresionată)* Am nevoie de ajutorul tău în toate.

FEMEIA: Te voi ajuta. Tu trebuie să scrii.

BĂRBATUL: Voi scrie despre noi doi. Voi face din povestea noastră un miniserial răscolitor... Parfumul tău e fermecător.

FEMEIA: Stai. Să nu ne vadă cineva.

BĂRBATUL: Cine să ne vadă? Suntem înconjurați de apă... Te vreau.... Te doresc.

FEMEIA: Nu aici.... Țsta e un loc nepotrivit... Oprește-te.

BĂRBATUL: *(Aruncă o privire la ceas) Plăcinta! Nu pot să întârzii. (Își revine în fire)* Mi-am pierdut controlul, îmi pare rău... Ar trebui să așteptăm până în week-end.

FEMEIA: *Oare e într-adevăr sincer? Am să-l încerc... Și...dacă te vreau ... acum...?*

BĂRBATUL: Păi...*Nu putem merge la vărul meu la ora asta. Măcar dacă ar fi acasă...Am putea trece pe-acolo, dar riscăm să nu fie. Aș putea să-l sun. Dar cumnatul meu trece în seara asta pe la noi... De ce să ne grăbim? In week-end vom merge undeva unde vom fi singuri.Un loc unde să nu fim deranjați de nimeni si unde să fim doar noi doi.*

FEMEIA: ***Așa a spus. Ce nu a spus e că de fapt nu exista nici un alt loc în care să fi putut merge chiar în clipa aia. ...Ești un minciinos.***

BĂRBATUL: Dar nu uita că iubirea se hrănește cu astfel de mici minciuni. Așa am citit într-o carte. Sau micile minciuni se hrănesc din iubire?... Ceva de genul ăsta.

FEMEIA: Văd că tu te-ai hrănit bine. Să continuăm.

BĂRBATUL: *Mai erau două zile până la întâlnire.Dar trebuia să-mi iau măsuri de siguranță. (Formează un număr) Alo? ce mai faci vere?... E adevărat, nu te-am mai sunat în ultimul timp...Ascultă, am întâlnit pe cineva aseară... E superbă...Mă gândeam s-o aduc la tine, în week-end...Cum a venit sora ta?!...Sigur că nu trebuie să afle nimic...Vai, ce capsoman sunt...tu n-ai nici o soră...E drept, tipa asta mi-a sucit mințile...Mă ajuți?...Știu condițiile...Bine, îți mulțumesc!...Totul e aranjat.*

FEMEIA: ***Mai bine-l sun eu. De fapt, ar trebui să-l sun atât de des încât să se-ngrijoreze când nu sun. Am citit asta într-o revistă. E o tactică foarte eficientă. Veți asista la punerea teoriei în practică. (Formează) Alooooo!***

BĂRBATUL: Bună.

FEMEIA: Bună. Ce mai faci?

BĂRBATUL: Bine. Sunt foarte bucuros că ai sunat.

FEMEIA: Și, ce făceai?

BĂRBATUL: Mă gândeam la tine.

FEMEIA: Și eu.

BĂRBATUL: Azi noapte m-am răsucit pe toate părțile.

FEMEIA: Și eu.

BĂRBATUL: De-abia aștept să se facă mâine.

FEMEIA: Și eu.

BĂRBATUL: Aș vrea ca mâine să fie azi.

FEMEIA: Și eu.

BĂRBATUL: Am rezolvat și cu casa... *Mi-a scăpat.*

FEMEIA: Ce spui de casă?

BĂRBATUL: *Ămm, bla bla bla pam pam fleosc trosc. (Ininteligibil)* Mâine vom fi singuri pentru prima oară. Sunt foarte emoționat.

FEMEIA: Și eu.

BĂRBATUL: Pe mâine. Adieu.

FEMEIA: Adieu.

(Amândoi închid.)

FEMEIA: *(Formează din nou)* Aloooo...

BĂRBATUL: Alo?

FEMEIA: Bună.

BĂRBATUL: Bună.

FEMEIA: Ce faci?

BĂRBATUL: Bine.

FEMEIA: Bine.

BĂRBATUL: *Ăăăă...*te superi dacă închid?

FEMEIA: S-a întâmplat ceva?

BĂRBATUL: Nu, doar că trebuie să intru într-o ședință.

FEMEIA: A...bine. Atunci, ședință plăcută!

BĂRBATUL: Și ție la fel!

FEMEIA: Dar eu nu am nici o ședință.

BĂRBATUL: Voiam să zic spor la lucru... Adică, o zi plăcută... Te sărut.

FEMEIA: Și eu.

(Închid amândoi)

BĂRBATUL: *(Sună telefonul. Ridică receptorul în grabă)* Mă bucur să-ți aud din nou glasul.....
A, tu ești?... Iar plăcintă? ...iar vine frate-tău? ...Desigur, are oricând un loc la
masa noastră... Cum să fiu sarcastic?!... Fratele tău e fratele meu, dragă!...Bine!
Foi de plăcintă. *(Închide)*...*Trebuie să ajung acasă devreme. Și trebuie să găsesc
o scuză bună pentru mâine noapte. Ceva credibil.*

FEMEIA: ***Dacă s-ar fi terminat ședința, ar fi sunat... Nu?... Mai bine să nu-l las să preia el
inițiativa. (formează.)***

FEMEIA: Alo?

BĂRBATUL: ...Asta e...

FEMEIA: Ce?

BĂRBATUL: ...Perfect... Cină cu clienții...

FEMEIA: Când?

BĂRBATUL:...Mâine seară! ...

FEMEIA: Mâine seară? Nu ne mai întâlnim?

BĂRBATUL: Ba da!Trebuie să mă duc la o cină, dar e diseară. Nimic nu mă poate ține departe
de tine mâine noapte.

FEMEIA: Ard de nerăbdare să te văd.

BĂRBATUL: Și eu.

FEMEIA: ***Oare unde o să mă ducă? N-are de ce să-mi fie teamă. Sunt convinsă că a avut
grijă de tot. Știe că dacă ceva n-o să meargă cum trebuie, lui o să-i pară rău.***

BĂRBATUL: Mă auzi? Alo! Alo?

FEMEIA: Cred că s-a întrerupt. Ce spuneai?

BĂRBATUL: Ziceam că totul e pregătit... A mai rămas doar să ne întâlnim.

FEMEIA: Mâine noapte!

BĂRBATUL: Aș fi vrut să fie noaptea asta.

FEMEIA: De ce nu?

BĂRBATUL: Pentru că cinez cu clienții... Nu trebuie să ne grăbim.

FEMEIA: Așa e. Cele mai bune lucruri se întâmplă celor care așteaptă.

BĂRBATUL: *Cu cât înapteaz în treaba asta, cu atât devin mai tâmpit. Trebuie să închei.....*
Vin imediat, dle Hamdi!

FEMEIA: Cine-i domnul Hamdi?

BĂRBATUL: Vice-președintele companiei... Zice că întârziem la cină. ...Trebuie să plec!

FEMEIA: La revedere. Mă voi gândi la tine toată noaptea. Va fi o noapte albă.

BĂRBATUL: Ce titlu bun: „Noaptea albă”... Numele serialului nostru va fi „Noaptea albă”.

FEMEIA: Mă bucur.

BĂRBATUL: Totuși, trebuie să dormim... Vom avea nevoie de energie, nu-i așa?

FEMEIA: Așa e.

BĂRBATUL: Te sărut.

FEMEIA: Și eu.

(Fac sunete de pupături la telefon)

BĂRBATUL: Am cumpărat foile de plăcintă și m-am grăbit spre casă. Cumnată-meu era deja îmbrăcat cu pijamalele mele. Am avut grijă să mă audă nevastă-meă când i-am zis cât de ocupat sunt la slujbă în perioada asta. „Măine seară trebuie să luăm cina cu clienții. Parcă n-am fi și noi oameni! Nu mai avem dreptul nici să petrecem un week-end liniștit acasă, alături de soții?”. „Dacă n-ar trebui să mă gândesc la bunăstarea fetei, aș părăsi slujba asta fără să mă gândesc de două ori.” Asta a declanșat instantaneu reacția pe care o așteptam de la nevasta-meă. „Nici vorbă! Ce-o să mâncăm? Trebuie să suportți.” *În felul ăsta nu numai c-am devenit liber pentru seara următoare, dar și pentru week-end-urile ce urmau. Cu mintea eliberată de orice stres am avut parte de un somn absolut odihnitor.*

FEMEIA: ***Eu m-am răsucit în pat toată noaptea. Am adormit abia în zori ...*** Am visat cum o ceată de bărbați libidinoși ale căror fețe nu le puteam vedea încercau să mă violeze. Dar ai apărut tu și m-ai salvat.

BĂRBATUL: Îți mulțumesc că spui asta.

FEMEIA: ***Am avut încredere în tine, dar m-ai mințit încontinuu. Dumnezeu vede...***

BĂRBATUL: *(Arătând în sus)* Nu-i cere Lui ajutorul. E și **EL** bărbat. Haide, sună!

FEMEIA: *(Formează)* Alooooo?

BĂRBATUL: Mă bucur să-ți aud vocea la prima oră.

FEMEIA: Și eu.

BĂRBATUL: Cum a fost noaptea trecută?

FEMEIA: Plină de emoții... Spre ziuă, am și visat...

BĂRBATUL: Și eu. Nu cred că exagerez cu nimic dacă-ți spun că n-am închis un ochi toată noaptea.

FEMEIA: Și eu... la fel.

BĂRBATUL: De-ar trece mai repede ziua asta.

FEMEIA: Măcar dacă-aș avea clienți, să mă țină ocupată...

BĂRBATUL: Dezleagă integrale! Eu asta fac în asemenea situații.

FEMEIA: Asta înseamnă că ... treci des prin astfel de situații.

BĂRBATUL: Am trecut. ...Acum ești singura care contează pentru mine.

FEMEIA: Lasă-mă să fiu singura... pentru totdeauna.

BĂRBATUL: Îmi doresc din tot sufletul să fii singura pentru totdeauna... Vin să te iau după servicii.

FEMEIA: Oricum mai vorbim până la sfârșitul zilei, nu?!

BĂRBATUL: Sunt convins că da...Trebuie să plec. Integrame plăcute.

FEMEIA: Mulțumesc.

BARBATUL:Te sărut.

FEMEIA:Și eu.

(Pun receptoarele în furcă făcând zgomote de pupături)

FEMEIA: Alooo.

BĂRBATUL: Bună. Spune!

FEMEIA: Știi, mie mi-e cam frică!

BĂRBATUL: De ce să-ți fie frică?

FEMEIA: ...Totul o să fie în regulă, nu?

BĂRBATUL: Ce ar putea fi în neregulă? Am avut grijă de absolut tot... Nu ai de ce să te temi... când ești cu mine.

FEMEIA: Bine.

BĂRBATUL: Te sărut.

FEMEIA: Și eu!

(îchide)

BĂRBATUL: Hai să trecem la întâlnire!

FEMEIA: Dar au mai fost câteva telefoane...

BĂRBATUL: Nu mai am răbdare... *Am trecut să o iau. Am parcat în fața blocului în care stătea vărul-meu....Am rămas pentru o vreme în mașină pentru că tocmai ieșea o familie.Probabil că m-au văzut intrând cu multe alte femei înainte, dar, oricum, eram stânjenit. (FEMEIA) Întru eu primul. Aștepti aici pentru o vreme și după aceea vii și tu.Etajul doi. Apartamentul 5... Am trecut pe lângă ei. Ba chiar am salutat ca și cum totul ar fi fost normal. Dar bătrâna nu s-a lăsat păcălită. Zice :”Așteaptă cineva în mașină”...*

FEMEIA: ***Când au trecut pe lângă mașină, bătrâna s-a aplecat, s-a uitat la mine și a spus, suficient de tare ca să aud: „De data asta e alta”! ... M-am gândit să ies din mașină și să mă duc acasă, dar m-am răzgândit brusc ... am luat-o la fugă spre apartament.***

FEMEIA: M-au văzut!

BĂRBATUL: Nici o problemă.

FEMEIA: Vii aici și cu alte femei?

BĂRBATUL: De-acum înainte voi veni doar cu tine... Promit.

FEMEIA: Al cui e apartamentul ăsta?

BĂRBATUL: Al vărului meu. Stai liniștită, suntem prieteni buni...Ce muzică îți place?

FEMEIA: Clasică.

BĂRBATUL: Clasică? În privința asta, vărul meu are gusturi destul de extreme.

(Se aude o muzică romantică) Îți place?

FEMEIA: E foarte bine.

BĂRBATUL: Dacă nu-ți place pot să cobor și...să aduc altceva din mașină.

FEMEIA: Nu, e chiar frumoasă... Oricum, n-aș vrea niciodată să-ți creez neplăceri.

BĂRBATUL: Nici eu, dragostea mea! Cântărețul acesta,Iglesias, a fost portar, știi?... Ce voce!

FEMEIA: Pe deasupra mai e și foarte sensibil, și foarte frumos. ...Toate femeile se dau în vânt după el.

BĂRBATUL: Sunt invidios.

FEMEIA: N-aș putea să mă dau în vânt după nimeni cu tine alături. Și-aș vrea să nu poți nici tu.

BĂRBATUL: Cum aș putea? De-acum îmi este interzis să mă apropii de oricare altă femeie.

FEMEIA: Păi nu era așa și înainte de a mă cunoaște?

BĂRBATUL: Să lăsăm trecutul. Pentru mine începe o nouă viață.

FEMEIA: Pentru noi.

BĂRBATUL: Da, pentru noi. Tu vei fi forța mea călăuzitoare... *Întotdeauna un bărbat se află în spatele succesului altui bărbat.*

FEMEIA: *(râde)* Un bărbat?

BĂRBATUL: Ăăă, iartă-mă,... o femeie!... *(Se apropie de ea pe la spate și începe să o sărute pe umeri)*

FEMEIA: Așa începi de fiecare dată?

BĂRBATUL: Da. Ăăă,adică nu!... Adică da, dar în trecut.

FEMEIA: ***Am fost o proastă. Nici măcar n-am fost în stare să văd cum își da singur în petec. (Își scoate pantofii).***

BĂRBATUL: Nu așa ți i-ai scos. *(FEMEIA își pune pantofii înapoi în picioare, scoate cu grijă un pantof, îl pune deoparte, apoi face la fel cu celălalt)*

FEMEIA: Spune-mi că sunt femeia ta.

BĂRBATUL: Ești femeia mea... Spune-mi că sunt bărbatul tău.

FEMEIA: Bărbatul meu.

BĂRBATUL: Femeia mea.

(Se sting luminile. Se reaprind. BĂRBATUL fumează.)

FEMEIA: Aprinde-mi și mie una.

BĂRBATUL: Scuză-mă: *(Aprinde o țigară și i-o aduce)*

FEMEIA:... Mă iubești?

BĂRBATUL: Foarte mult... Te iubesc foarte mult.

FEMEIA: ...Ai fi vrut să fii tu... primul meu bărbat?

BĂRBATUL: Bineînțeles c-aș fi preferat să fi fost eu cel dintâi... Dar... n-am dreptul să fac caz de asta... Te ridici tu prima sau vrei să mă ridic eu?

FEMEIA: Nu te uita la mine.

BĂRBATUL: Nu vreau să te rușinezi de mine.

FEMEIA: Va veni și ziua asta. Dar deocamdată închide ochii!

BĂRBATUL: Trebuie să ne întâlnim doar o dată pe săptămână ca să nu ne obișnuim prea mult. Atunci ne vom povesti tot ce-am făcut în timpul în care nu ne-am văzut... Haide, ridică-te!

FEMEIA: Hai să mai stăm așa încă puțin.

BĂRBATUL: Hai să nu mai stăm!... Vrei să am necazuri acasă?

FEMEIA: Nu, nu vreau. *(Se ridică și intră în cealaltă cameră)* Mi-ar fi plăcut să nu fi fost nevoiți să încheiem noaptea la jumătate... Mi-ar fi plăcut să mă trezesc în brațele tale.

BĂRBATUL: *(îmbrăcându-se)* Așa o să facem... , într-o zi... Trebuie însă să inventez o delegație ...pentru câteva zile bune.

FEMEIA: *(scrie un număr pe o bucată de hârtie)* Numărul de acasă. Poți să mă suni la orice oră.

BĂRBATUL: Du-te în mașină și așteaptă-mă. Vin și eu imediat... Vezi să nu te vadă cineva.

FEMEIA: N-am vrut să te fac să mă duci până la intrarea în bloc... M-ai lăsat la colț.

BĂRBATUL: Așa e. Nu voiai să riști să-ți pătezi bunul renume.

FEMEIA: Mai bine hai să vedem dacă ai avut bunul simț să mă suni când ai ajuns acasă!

BĂRBATUL: Așa s-ar fi convenit, dar nevastă-mea... nu adormise încă.

FEMEIA: ***Am așteptat toată noaptea. Voiam să-l aud zicând că a ajuns cu bine. Am găsit, în sfârșit, ceea ce caut de o viață.***

BĂRBATUL: *Cred că de data asta am găsit ce căutam. Numai să reușim să ne îndeplinim împreună visele fără a ne ruina în viața de zi cu zi... Mi-e dor de piciorușele ei.*

FEMEIA: ***Oare ce-o fi văzând la degetele mele de la picioare? Trebuie să-i dau de înțeles că cel mai mult îmi place când sunt sărutată pe ceafă.***

BĂRBATUL: *Trebuie să adorm. O noapte fără somn afectează performanțele de-a doua zi.*

FEMEIA: Ar trebui să facem o pauză!

BĂRBATUL: De ce?

FEMEIA: Să lăsăm oamenii să-și mai revină puțin... Poate că or fi și ei extenuați după ce-au întâlnit un monstru ca tine.

BĂRBATUL: Ei, lasă, că nici tu nu ești briza mării... Auzi, piesa asta se numește Matrushka?!

FEMEIA: Daa...

BĂRBATUL: A-nebunit scriitorul?! ...Ce-au a face toate astea cu Matrushka?

FEMEIA: O să-nțelegi odată cu toată lumea, în actul doi... Hai, să ne ridicăm! ...Dar înainte de a pleca trebuie să le administrăm un mic șoc... Știi ce-am făcut astăzi?! ...Te-am înșelat cu un alt bărbat... Pentru că o meritai. (iese)

BĂRBATUL: Stai puțin! Stai puțin! ...(iese după ea)

FEMEIA: (intră) ...**M-am hotărât să-l părăsesc. Dar trebuie să găsesc cea mai bună și mai eficientă cale de a o face. Mai întâi trebuie să-l fac pe el să verse tot, ca să nu poată da vina pe mine.**

BĂRBATUL: (*Intrînd*) E adevărat ce-ai spus mai devreme?

FEMEIA: Eu nu te-am mințit niciodată.

BĂRBATUL: Mă faci să râd. (*Râs batjocoritor*) Ha ha ha! Ai spus doar așa, ca să mă superi.

FEMEIA: Nu-ți face iluzii. Am făcut-o pentru că niciodată nu erai la servicii când te sunam, decât după-amiezele. N-am putut suporta să mă las tratată în felul ăsta, de parcă n-aș exista decât după o anumită oră. M-am întâlnit cu el și...

BĂRBATUL: Cine e?

FEMEIA: Nu sunt obligată să-ți răspund. E un el. Cine e n-are nici o importanță. În schimb e important că ți-am plătit-o.

BĂRBATUL: Asta a durut.

FEMEIA: De parcă pe mine nu m-ar fi durut destul.

BĂRBATUL: (*devine furios*) N-ai cum să mă înșeli!

FEMEIA: Am făcut-o deja.

BĂRBATUL: (*apucând-o de braț*) Spune, ai luat-o razna?

FEMEIA: **A luat-o razna, asta e bine.** ...Dă-mi drumul, mă doare!

BĂRBATUL: (*Îi dă drumul*) Minți.

FEMEIA: Tu ai dreptul să te culci cu oricine, pentru că tu ești bărbat. Eu nu, pentru că sunt femeie... Dar am făcut-o.

BĂRBATUL: Dacă ai fi făcut-o, n-ai mai fi venit... Dar ești aici.

FEMEIA: Cum altfel aș fi putut să-ți spun adevărul?... **Trebuia să încheiem socotelile... Pur și simplu nu mai puteam suporta... Nu puteam să las relația asta să continue așa... Pentru că de fiecare dată eu sunt cea care suferă...** Tu nici măcar nu te-ai stresat prea mult să-mi dai un telefon după prima întâlnire.

BĂRBATUL: (*Ridică receptorul*) Alo?

FEMEIA: Bună dimineața. Mi-am făcut griji din pricina ta azi-noapte... Cum ai ajuns acasă?

BĂRBATUL: Am ajuns repede... Șoseaua era liberă.

FEMEIA: Puteai să dai un telefon.

BĂRBATUL: N-am vrut să te deranjez... Mă gândeam să nu fi adormit.

FEMEIA: N-am putut să adorm... Ne vedem la un ceai... după program?

BĂRBATUL: Trebuie să...mă duc devreme acasă. ...S-ar putea să vină pe la noi cumnatu-meu.

FEMEIA: Aș putea să-l omor pe cumnatul ăsta al tău?!

BĂRBATUL: N-ar fi o idee rea.

FEMEIA: Să nu mă minți niciodată... Urăsc minciuna.

BĂRBATUL: Și dacă vreodată te-aș minți doar ca să nu te fac să suferi?

FEMEIA: Fă-mă să sufăr, dar nu mă minți. E mai bine așa... Nu pot să iert să fiu înșelată.

BĂRBATUL: De ce-mi spui toate astea?

FEMEIA: Ca să știi... Îți jur că relația asta superbă s-ar sfârși cât ai bate din...

BĂRBATUL: Dar din moment ce mie nici nu-mi trece prin cap....

FEMEIA: Atunci e-n ordine... Pentru că te-am acceptat așa cum ești...pentru tot ceea ce ești...
Am dreptul să am aceste pretenții...

BĂRBATUL: Nu fi copil...

FEMEIA: Uite cum ai spus! Și după aceea n-ai ezitat de loc să mă tragi pe sfoară... Vreau să aud că recunoști... N-o să mă supăr și am să te iert. ...Tot ce te rog este să spui adevărul! ... M-ai înșelat, așa e? Zi că da, și-ți iert absolut totul. Haide, spune da!

BĂRBATUL: Nu...

FEMEIA: Minți!

BĂRBATUL: Nu.

FEMEIA: Plângi?

BĂRBATUL: (*întoarce capul în cealaltă direcție*) Nu.

FEMEIA: Nu te cred. (*închide telefonul*)

BĂRBATUL: *La început îmi plăcea că suna tot timpul. Îmi sporea încrederea în mine. Treaba asta a durat câteva zile... săptămâni... Sunam și eu din când în când, dar începusem să mă plictisesc... Mi se părea o prostie, dar n-am vrut să o rănesc. (Formează)*

BĂRBATUL: Odată ai sunat chiar în mijlocul unei întâlniri importante cu un client.

FEMEIA: *(Formează)* Alo...

BĂRBATUL: Alo?

FEMEIA: Mmuam, mmuam, mmuam.

BĂRBATUL: Pot să vă ajut cu ceva?

FEMEIA: Ce fel de întrebare e asta?

BĂRBATUL: Chiar acum sunt într-o ședință, domnule. Dacă-mi lăsați un număr de telefon, o să...vă sun eu.

FEMEIA: Te iubesc mult de tot!

BĂRBATUL: Înțeleg, domnule. Dacă-mi permiteți, vă sun eu înapoi.

FEMEIA: Dar ce e asta cu "Domnule"?

BĂRBATUL: Înțeleg. Vă sun înapoi în jumătate de oră, domnule.

FEMEIA: Nici să nu te gândești să închizi!

BĂRBATUL: O zi bună! *(Închide)*

(FEMEIA sună din nou)

BĂRBATUL: *(Sună telefonul)* Alo?

FEMEIA: Mi-ai închis telefonul!

BĂRBATUL: Alo? Alo?

FEMEIA: Nu te juca cu mine! Să nu-nchizi!

BĂRBATUL: Nu vă aud. *(Închide. Pune receptorul lângă telefon), (FEMEIA formează din nou, vede că e ocupat, formează iarăși) ...Alo?*

FEMEIA: Nu închide!!!

BĂRBATUL: N-am de gând să închid, dragă. Clientul a plecat.

FEMEIA: Dacă a plecat, de ce n-ai sunat imediat?

FEMEIA: Te-ai săturat de mine. Mi-ai închis telefonul în nas. N-am să ți-o iert.

BĂRBATUL: Iubito, era o întâlnire importantă ... de ce nu vrei să mă-nțelegi?

FEMEIA: Puteai să spui și tu „Te iubesc”.

BĂRBATUL: Aveam lângă mine un client important și discutam chestiuni foarte serioase.

FEMEIA: Adică relația noastră nu e o chestiune serioasă? ... Numai în week-end, când suntem singuri între patru pereți e o chestiune serioasă. ...Nu crezi că e cazul să-ți faci mai mult timp pentru mine? Te-ai gândit măcar o dată să întrebi dacă am o problemă?

BĂRBATUL: Desigur... Ai vreo problemă?

FEMEIA: Da! Trebuie să stăm de vorbă.

BĂRBATUL: Dă-i drumul.

FEMEIA: Anumite lucruri nu se discută la telefon. Vino să mă ieși!

BĂRBATUL: Nu pot.

FEMEIA: Dar am o problemă... Și trebuie să mă ascuți.

BĂRBATUL: Vin să te iau când termin.

(Închid. Acum stau de vorbă undeva, într-un bar)

BĂRBATUL: Au trecut aproape trei ore și tot nu mi-ai spus care e problema. Nu mă face să întârzi mai mult decât am făcut-o deja!...O să am neazuri acasă.

FEMEIA: Și?

BĂRBATUL: Cum adică, și?!... Vrei să mă găsești tranșat pe undeva de cumnatul mafiot?

FEMEIA: Da!

BĂRBATUL: În cazul ăsta, am plecat.

FEMEIA: *(Îi taie calea)* Nu poți să pleci!

BĂRBATUL: Te rog, potolește-te!... Se uită toată lumea la noi.

FEMEIA: Nu! *(Îi taie calea din nou, cu ochii în lacrimi)* Te rog să mă ascuți.

BĂRBATUL: *(Se așează din nou)* Ascult..

FEMEIA: Vom avea un copil.

BĂRBATUL: De unde știi?

FEMEIA: ...Cinci zile...

BĂRBATUL:...Uneori... e din cauza...stresului...

FEMEIA: *(Scoate o foaie din poșetă) Citește!*

BĂRBATUL: *(Citește) Îmi pare rău...îmi pare rău... Am fost atât de atenți! Cum e posibil?*

FEMEIA: *Mă așteptam să spună, „Nu te îngrijora, imediat ce divorțez de nevastă-mea ne căsătorim”. ...Dacă m-ar fi iubit, asta ar fi spus.*

BĂRBATUL: Bine...e în regulă. Bine că știm din timp.... Știu un loc...

FEMEIA: Și eu... Dar costă o groază de bani...

BĂRBATUL: N-are importanță...Cam cât? *(FEMEIA scrie o cifră. El citește. Fața i se schimonosește.)*

BĂRBATUL: Voi avea banii mâine dimineață la zece... *I-am cerut cumnatului meu un împrumut.*

FEMEIA: Cum ai putut să-i ceri lui banii?

BĂRBATUL: *Între noi, bărbații, există un cod al înțelegerii în astfel de situații.*

FEMEIA: **În orice caz, plănuiam ca a doua zi dimineață să-i dau înapoi banii. Pentru că...**

BĂRBATUL: *Pentru că nu era însărcinată. Obținuse un certificat fals!*

FEMEIA: De unde știi?

BĂRBATUL: Dupa ce ți-am adus banii a doua zi, ai sărit într-un taxi și ai plecat. Te-am urmarit. Locul unde intraseși aparținea unui chiromant. Din fericire, reținusem numele cabinetului în care ai pretins că ți-ai făcut testul. N-a fost prea complicat să sun și să aflu că testul era un fals.

FEMEIA: Am fost nevoită să te pun la încercare. Trebuia să știu cum ai reacționa într-o situație de genul ăsta.

BĂRBATUL: Și,... ai aflat?

FEMEIA: Vroiam să-ți dau banii înapoi și să-ți explic totul. Dar trebuia să aștept momentul potrivit. Hotărâsem să-ți explic totul de ziua ta. *(formează numărul lui.)* Bună, ce faci?

BĂRBATUL: Bine.

FEMEIA: Ai o voce ciudată.

BĂRBATUL: Ciudat înseamnă ocupat.

FEMEIA: Hai să ne întâlnim astăzi.

BĂRBATUL: Trebuie să intru într-o ședință. Nu știu cât o să dureze.

FEMEIA: Trebuie să te văd.

BĂRBATUL: Dacă se termină repede, te sun.

(Închide. FEMEIA sună din nou, BĂRBATUL nu răspunde. FEMEIA sună iar, nici un răspuns. Sună de mai multe ori, BĂRBATUL nu mai rezistă, pune receptorul lângă telefon.)

BĂRBATUL: *De ce sună așa, încontinuu? De câte ori aud telefonul, mi se ridică părul în cap. În ce m-am băgat! (Își strânge lucrurile) Ce prostii fără sens! Unde-o fi vrând să ajungă cu asta? Nici măcar nu mai pot să gândesc limpede. (Vrea să iasă. Intră FEMEIA)*

FEMEIA: *(Îi întinde pachetul) Am cumpărat asta pentru tine.*

BĂRBATUL: *(la pachetul) Ce este?*

FEMEIA: Deschide-l.

BĂRBATUL: *(Deschide pachetul) Ce-i asta?*

FEMEIA: Matrushka. O păpușă rusească.

(Scoate păpușile una dintr-alta și le așează în linie. Păpușile rămân astfel până la sfârșit)

BĂRBATUL: *Interesant. (Sună telefonul, răspunde) Alo? Alo?... Ah, tu ești...Bine, când vin acasă, iau două pachete de foi de plăcintă...Bine, și jumătate de kilogram de carne de vită...Bine, nu întârzii... Bine, și o cutie de ceai...Nu, n-am să uit...Bine, scriu...Am scris...Două pachete...Dar ce, sunt copil?!...Nu urlu la tine...Bine,bine...Am notat...La revedere. (Închide) Dumnezeuule mare!*

FEMEIA: Era nevastă-ta, nu? Iarăși vine cumnatul tău și trebuie să te duci devreme acasă, nu?

BĂRBATUL: Așa-i.

FEMEIA: Nici măcar nu mă-ntrebi de ce ți-am cumpărat păpușa asta? Cât de insensibil poți fi!

BĂRBATUL: E foarte interesantă ! Se face din ce în ce mai mică.

FEMEIA: Exact ca relația noastră... Pe măsură ce privești mai atent, se face din ce în ce mai mică și adevărul iese la iveală. *(Îl sărută) La mulți ani!*

BĂRBATUL: De ce? E ziua mea?

FEMEIA: Dacă vrei să spui că nici măcar nu știai că e ziua ta de naștere, nu mai avem ce discuta!

BĂRBATUL: *Nu știam, crede-mă!...Așa e, era ziua mea! Am plecat, neștiind încotro mă duc pașii. Nu m-am dus acasă. M-am urcat în mașină și m-am trezit în fața ușii ei. Ploua.M-am dus sub o umbrelă la terasa de vis-a-vis. Pentru nu știu care motiv, ochii mi se fixaseră pe fereastra neluminată a apartamentului ei. Nu știu cât am rămas acolo.*

FEMEIA: Continuă, chiar dacă e o minciună.

BĂRBATUL: Am ajuns acasă în zori.

FEMEIA: Unde bănuiesc că te aștepta iadul dezlănțuit.

BĂRBATUL: Nevastă-mea mă aștepta cu lacrimi în ochi. Cumnatul ăla pe care-l uram sunase la poliție și la toate spitalele din zonă. Se așteptau să mă primească pachet. Și nici un comentariu, nimic. Le-am spus doar că m-am plimbat prin ploaie.

FEMEIA: De ce nu mi-ai spus toate astea înainte?

BĂRBATUL: N-ai fi crezut nimic. *Apoi au urmat zilele în care n-a dat nici un semn de viață. Am înțeles cât de mult o iubesc și cât îmi lipsește. Aș fi putut face o listă cu toate motivele pentru care avea dreptate în privința mea. Dacă m-a mințit, a făcut-o pentru binele meu. Eu n-am mințit?! În final, n-am mai putut rezista. (Formează)*

FEMEIA: Alo?

BĂRBATUL: Am putea sta puțin de vorbă diseară?

FEMEIA: Nu știu.

BĂRBATUL: Mi-e foarte dor de tine. *(Închide)* M-am dus la ea la magazin. Așteptai pe altcineva?

FEMEIA: Nu.

BĂRBATUL: *(O ia de mână)* Vrei să mergem undeva?

FEMEIA: Nu.

BĂRBATUL: Ma scoti din sarite! Nu ți-a fost dor de mine?

FEMEIA: Nu mai vreau să vorbesc despre asta.

BĂRBATUL: *Dar mie mi-a fost atât de dor de ea.*

FEMEIA: **Și mie mi-a fost foarte dor de el....** Spune-mi că sunt femeia ta!

BĂRBATUL: Femeia mea!

FEMEIA: Bărbatul meu!

BĂRBATUL: *(Încearcă să o ia în brațe. Face un pas și o pune jos, îndoit de durere)* Ooo, auu!

FEMEIA: Ce s-a întâmplat?

BĂRBATUL: Nu știu. Ceva pe partea stângă. Piciorul, spatele..Auuu!

FEMEIA: Să chemăm un doctor!

BĂRBATUL: Pe cine să sunăm la ora asta?

FEMEIA: Nu pot să suport să te văd așa. E o clinică în apropiere.

BĂRBATUL: Lasă-mă să mă așez, poate trece.

FEMEIA: E numai vina mea.

BĂRBATUL: Nu te învinovăți inutil!... Oricum avea să se întâmple.

FEMEIA: Ai mai pățit așa ceva?

BĂRBATUL: Mi s-a mai întâmplat ceva de genul ăsta când am încercat să ridic un calorifer.
Ooooh

FEMEIA: Trebuia să-mi spui că nu mă poți duce-n brațe!

BĂRBATUL: Vrei să spui că-mbătrânesc? ...Cum mă duc eu la lucru mâine?

FEMEIA: Nu te duci.

BĂRBATUL: Dar trebuie să semnez contractele... Aahh!

FEMEIA: Nu le semnezi!

BĂRBATUL: Trebuie să încerc să ajung acasă!

FEMEIA: Să rămânem aici. O să am grijă de tine toată noaptea. Dimineață vei fi ca nou.

BĂRBATUL: Și ce-o să spun acasă?... Ohhh...

FEMEIA: Le spui adevărul.

BĂRBATUL: Și toată lumea, nevastă-mea, fiică-mea, cumnată-meu, nevastă-sa și toți asasinii lor, or să răscolească tot orașul în căutarea noastră.

BĂRBATUL: *Cu mare dificultate am condus până la ea și am lăsat-o la colț, apoi abia am ajuns până acasă. Nevastă-mea tocmai îmi administra ultimele îngrijiri, când a sunat telefonul. Din fericire era pe partea mea, la îndemână.*

FEMEIA: *(încercînd să-și modifice vocea)* Alo? Sunt de la studio, aș putea vorbi cu domnul scriitor?

BĂRBATUL: *(cu voce stînsă)* Eu sunt. Spuneți.

FEMEIA: Tu ești, iubitul? Cum te simți?

BĂRBATUL: Oh, îngrozitor, îngrozitor. ...Deci filmările au fost întrerupte!

FEMEIA: Te descurci perfect. Răspunde cu da sau nu, bine?

BĂRBATUL: Bine...da!

FEMEIA: Poți să mergi?

BĂRBATUL: Nu.

FEMEIA: Cum te simți față de-acum o oră? (*Realizând că nu se poate răspunde cu da sau nu*)
Mai rău?

BĂRBATUL: Da. Ahhh, da, am niște dureri. Dar sper să mă pot ridica din pat dimineață... Atunci
putem vorbi mai în detaliu.

FEMEIA: Ai grijă de tine, iubitul!

BĂRBATUL: Vă mulțumesc pentru atenția pe care mi-o acordați... Acum sunteți la studio?

FEMEIA: Bravo iubitul, te descurci excelent! Da, sunt acasă...aș fi vrut atât de mult să fiu cu
tine.

BĂRBATUL: Nu în scenariul ăsta. Cu toate că și mie mi-ar fi plăcut să fi fost filmat așa,
deocamdată nu se poate...Dar mai vorbim despre asta mâine!

FEMEIA: Bine. (*Pupături*)

BĂRBATUL: Cum spuneți dumneavoastră.

(*BĂRBATUL pune receptorul în furcă.*)

BĂRBATUL: *A doua zi m-am dus la birou de parcă eram Cocoșatul de la Notre Dame. Cu toate
astea, accidentul meu s-a dovedit a fi foarte util. Telefonul a prins iarăși viață, ca în
vremurile bune.*

FEMEIA: (*Formează*) Alo!

BĂRBATUL: Alo?

FEMEIA: Tot eu sunt. Dacă ești liber, ne putem vedea diseară?

BĂRBATUL: Sunt liber, dragostea mea.

FEMEIA: Voi avea grijă să nu mai suferi niciodată din cauza mea!

BĂRBATUL: Așa să faci de-acum încolo. Bine?... Ohhh...

FEMEIA: Te doare?

BĂRBATUL: Te rog să nu te superi, dar nu-mi mai pune întrebări din astea!

FEMEIA: Bine, iubitul, n-o să mai pun.

BĂRBATUL: Mersi de telefon.

FEMEIA: (*Pupături*)

BĂRBATUL: Mmuam, mmua – aahh, mmuam.

(Închid amândoi)

BĂRBATUL: *M-am dus la doctor. Mi-a făcut radiografia, și mi-a spus că n-ar trebui să mai ridic greutatea la vârsta asta. În noaptea aia, mi-am întins o pătură pe jos și am dormit pe podea. Când m-am trezit eram ca nou. M-am dus fericit la lucru.*

FEMEIA: Alo?!... Bună dimineața, Făt Frumos! Cum te simți astăzi?...Dacă ești ocupat, vorbim mai târziu.

BĂRBATUL: Nu,nu, sunt liber... Dacă rămân paralizat pe viață?

FEMEIA: Nici nu vreau să mă gândesc la asta. O să te faci bine cât ai bate din palme.

Uite, să-ți spun ceva amuzant. ...Am fost cerută de soție.

BĂRBATUL: Aaaah!... Cine e?

FEMEIA: E cu doi ani mai mare decât mine. Are casă... are mașină ...n-are părinți...

BĂRBATUL: O uscătură fără rădăcini!... Aah! ...Vă cunoașteți de mult?

FEMEIA: Locuiește peste drum. Zice că m-a tot văzut intrând și ieșind din bloc.

BĂRBATUL: Bine că nu m-a văzut cu tine.

FEMEIA: Ce importanță ar fi avut!... Aseară m-a vizitat. Ai mei l-au plăcut foarte mult.

BĂRBATUL: Nu trebuia să ratezi o așa ocazie... Ohhhh.

FEMEIA: Știi, i-am spus: „Ascultă, tu esti un tip drăguț, dar, nu-ți pierde vremea cu mine. Eu mi-am găsit deja ancora”

BĂRBATUL: Vrei să zici că eu te trag în jos?

FEMEIA: Nu. Cum aș putea să gândesc așa ceva? Intenționat i-am zis de ancoră, ca să creadă că sunt o femeie banală. Hai, că nu vreau să te mai obolesc și eu. Mmuam, mmuam, mmuam!

BĂRBATUL: Mmuam, aahh,mmuam.(începe să vorbească)

(Se aruncă pe jos, cu un dosar în mână. Intră FEMEIA zâmbind, cu brațele pline de flori)

FEMEIA: **M-am dus la el la birou cu brațele pline de flori.**

BĂRBATUL: Au, ajută-mă să mă ridic!

FEMEIA: Dar ce s-a-ntâmplat?

BĂRBATUL: M-am aplecat să iau dosarul ăsta. Din senin m-am trezit pe podea. Ahhh. (Ca și cum și-ar ascunde durerea) Ah, mi-ai adus până și flori.La toate te gândești. Mulțumesc. Bem un ceai?

FEMEIA: Sigur.

BĂRBATUL: Să aduc două cești cu ceai. (*Merge normal .FEMEIA îl urmărește stupefiată. BĂRBATUL își realizează greșeala, se chircește dintr-o dată pe scaun*)

BĂRBATUL: Ah, câteodată uit de mine.

FEMEIA: Ridică-te!

BĂRBATUL: (*Se ridică cu mare dificultate, ca și când n-ar înțelege*) S-a-ntâmplat ceva?

FEMEIA: Mergi.

BĂRBATUL: Nu înțeleg ce vrei.

FEMEIA: Ești un mare escroc. Un nenorocit care se hrănește cu mila altora.

BĂRBATUL: Te rog, nu exagera !

FEMEIA: Ridică-te în picioare și stai drept! Spune-mi adevărul!

BĂRBATUL: O, Dumnezeule, pot să merg! S-a dus! (*BĂRBATUL face câteva mișcări și merge în toate direcțiile*) Nu pot să cred!

FEMEIA: De ce a fost nevoie să pui la cale toată mascarada asta?

BĂRBATUL: Nu vreau să te pierd!

FEMEIA: **Poate continua așa? Totul în ceea ce îl privește e bazat pe minciuni. Nu poate continua așa.**

BĂRBATUL: Nu înțelegi că te iubesc? Nu vezi cu câtă disperare mă lupt să nu te pierd?

FEMEIA: **Fac sacrificii enorme pentru el. ...Toată lumea din jur mă acuză. Mențin relația asta în ciuda soției, a fetei și a cumnatului său. De ce?... Este el singurul bărbat de pe fața pământului?... Și el ce face?... Se întâlnește cu mine o dată pe săptămână între patru pereți și mă arunca la colțul străzii după ce si-a terminat treaba, ca pe o cârpă murdară...** Te-ai întrebat vreodată cum mă gândesc eu la tine în vreme ce tu dormi liniștit în brațele nevastă-tii? ...Ai idee cum ce gen de coșmaruri îmi fac mie nopțile albe? (*Pleacă furioasă*)

BĂRBATUL: *Nu o văzusem niciodată atât de categorică. Pentru prima oară am simțit că o parte din mine murise și mi-am simțit inima sângerând. Am înțeles că nu știusem niciodată ce înseamnă cu adevărat să iubești ... Asta e dragostea? Să mă gândesc mereu la ea? Să mă gândesc la fiecare mișcare pe care o face? Să rememorez până și certurile care n-ar fi trebuit să aibă loc niciodată , dînd acum dovadă de înțelegerea pe care ar fi trebuit s-o am atunci?... Am înțeles adevărul. Nu puteam trăi fără ea. (Formează)*

BĂRBATUL: Hai să stăm de vorbă.

FEMEIA: Bine, să vorbim

BĂRBATUL: Hai să renunțăm la aerul ăsta distant .

FEMEIA:Asta, depinde de tine!

BĂRBATUL: Ce vrei tu de la mine?

FEMEIA: Să-mi spui adevărul și numai adevărul.

BĂRBATUL: De-acum încolo, îți voi spune numai adevărul.

FEMEIA: Dacă te mai prind cu o singură minciună, te părăsesc definitiv. Ne-am înțeles?

BĂRBATUL: Ne-am înțeles.

FEMEIA: Hai, dă-i drumul!

BĂRBATUL: Cu ce să-ncep?

FEMEIA: Cu infidelitățile.

BĂRBATUL: Chiar după prima noastră întâlnire. Era cineva pe care pusesem ochii de multă vreme.Mi-a picat fix în brațe. Am dus-o acasă.

BĂRBATUL: Am mâncat, am băut...ne-am întins pe podea.

FEMEIA: Și?...

BĂRBATUL: Și pur și simplu, n-am putut să fac nimic!

FEMEIA: Frumos. Mai departe!

BĂRBATUL: Ti-am zis de cumnată-meu ca lucrează pentru mafie?... E o minciună.

FEMEIA: Bineînțeles... Voiai să mă faci să cred că un borfaș e nașul mafiei.

BĂRBATUL: E inspector la Primăria Orașului.

FEMEIA: Incredibil!

FEMEIA: Pe măsură ce povestești te iubesc mai mult.

BĂRBATUL: ... Tu urăști bărbații care-și vopsesc părul.

FEMEIA: Da...și ce legătură ai putea avea tu cu vopsitul părului?

BĂRBATUL: Iubirea vieții mele, părul meu e vopsit.

FEMEIA: *(Cu adevărat surprinsă)* Pe asta n-o cred în ruptul capului.

BĂRBATUL: Îți jur... Vezi cum anumite adevăruri te iau prin surprindere?... Așa se-ntâmplă mereu...Dar dacă vrei, putem să ne oprim.

FEMEIA: Nu,nu... Să continuăm..., mai povestește-mi despre aventurile tale!

BĂRBATUL: În noaptea în care am stat în ploaie, sub umbrelă.

FEMEIA: Ei?

BARBATUL: Când am ajuns acasă, nevasta-mea era atât de emoționată...M-a dus cu grijă în dormitor...

FEMEIA: Șiii?

BĂRBATUL: Si, din senin, fără să realizez ce se-ntâmplă....Dar noaptea aia nu se socotește, pentru că e nevasta mea.

FEMEIA: Da, dar s-a întâmplat....**Frumos...** Altceva?

BĂRBATUL: Nu s-a mai întâmplat nimic cu nimeni altcineva, crede-mă!

FEMEIA: **Eh, n-a fost chiar așa de greu! Oricum, ce altceva ar fi putut să se întâmple? La urma urmei, am făcut și eu parte din tot scenariul acesta...**Nu înțeleg, cum de ai timp pentru toate?... Care-i secretul tău? ... La urma urmei nu ești decît o javră nemernică!

BĂRBATUL: Credeam că ne-am înțeles să spunem adevărul!

FEMEIA: Asta a fost metoda mea de a te face să mărturisești. Javră! ...**Și cu asta am încheiat.**

BĂRBATUL: *Bine că nu i-am povestit și de celelalte.... M-ar fi omorât!*

(Se așează pe scaune, exact ca în seara în care s-au cunoscut.)

FEMEIA: *(Îi întinde mâna)* Mă bucur că te-am cunoscut.

BĂRBATUL: Și eu.

FEMEIA: La revedere.

BĂRBATUL: La revedere.

FEMEIA: **Ce bărbat fermecător.**

BĂRBATUL: *Ce femeie încântătoare!*

CORTINA

August 9, 1994, Istanbul

